

“గురుజీ” అన్నాడు గుర్తూరం వినయంగా.

వీడియోలు చూసాడు గురుజీ :
మన దాదాకాడు అనకలో ఉన్నాడు...” అని అభిప్రాయం గుర్తూరం.

‘వాడి టీకెయర్ నెంబరెంకా?’ అన్నాడు కాఫీ కన్య భార్యే క్యాబ్లో వెదవులు తుడుడు కుంట్ల గురుజీ ఆ ప్రశ్నకి కాస్త తబ్బిల్లియి నటననింబాడు అపరికి ‘వాడింకా మన బృందం లోకి ఎన్ రోల్ కాలేదు గురుగారూ!’ అన్నాడు చల్లకోచ్చి ముంక బాయబ మెండుకన్న రోజటిం గుర్తూరం.

‘గుర్తూరం: నీకు తెలివదేముంది, ఈ రోజుల్లో దారిష్టన వదిలివ లాయుడు, ఐ సి. యస్. వదిలివ కలెకు ఎలా కరువైనారో అంత కరువాచ్చి వదింది గురుజీ ఉద్యోగాలకి. దీహాకు కరువు లాంటి రైనా వచ్చాలేదు. గట్టిగా వర్తాణ వదిలే మామూలయ్యే కరువది కానీ యిది అలాంటిది కాదే! ఎంక లేవచ్చా నా శిష్యుంబందలొకెల్లా

అగ్రజీవి. నాకు కుడితెయ్యిలాంటి వాడివి. నా కష్ట సుఖాలు నీకేంక తెలిసేది:

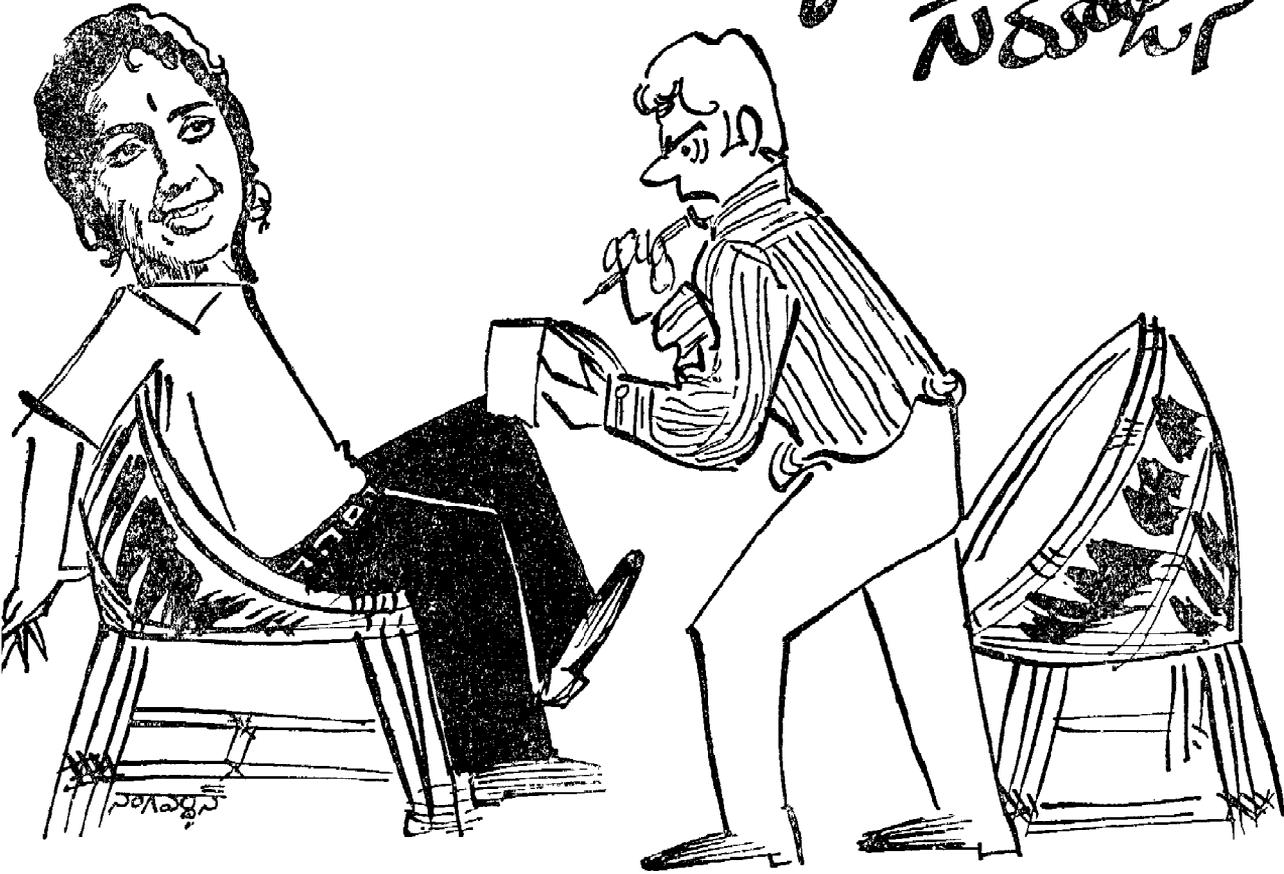
విన్నగాక మొన్న వలసతిగాడు ‘వచ్చిపోతు న్నాను దేవుడోయ్’ అని పెరికేకలు పెట్టి నటనా న్యకంబం చేసే వాడివేమ వైశ్యానికి విడుగుడు ప్రయిదర్శికి వరివయం చేగాము నానా అగ వాళ్ళా ఎదీ ఆ ఎని సాదివే యింకవరకూ మన మొహమేమన్నా మళ్ళీ చూగావా? ప్రేయసితోబాటు కియోపాత్ర’ నిశ్చా బాల్కెనీరో అగుసింది చూక నట్లు మొహం బాటు చేసుకుని అవికారిలో అయిదు వైరణ ఖరీదు చేయని జోక్సు కల్చేప్రే నవ్వేయసాగాడు...అలా ఇదీవరస, నాకు చివరి. భగ్న ప్రేమితుల మీద విరక్తి కలుగుతుందోయ్!’ అని డిఠురున్నాడు గురుజీ.

‘గుర్తూరం’ గురువుగారిలో నిరీరెట్టి కాకొ కటి నోథో పెట్టుకుని రెంటిని వెలింబాడు ‘ట్టిగా ఓ దమ్ములాని “నవ్వేనా నవ్వి”

టివంకు’ అన్నాడు మీలాంటి పెద్దలు. వరోవకార మివం కరికమ్’ అనే ఆర్కొక్తి ఉంకనే ఉన్నది. కాబట్టి కేకవరావు కేసు మీరు కేకమ్ చేయాలని న్నాయం తరపున అర్థిస్తున్నాను. కాజనకండి” అన్నాడు ‘గుర్తూరం’ గురుగారివేచూచూ ‘గురుజీ మోనంగా డిఠురున్నాడు. తపిగా ధూరుపాసం చేచూ.

“ఒన్లై త్రి స్ట్రాంగ్స్ వీ .. సాదావెనర... ఒకగారె సాంబాటు...” అన్న రేకలు విన్నిస్తు న్నాయి నర్కర్ల నోటివెంబ వాటిని వింబుంటే గురుజీ కెండుకో నవ్వొచ్చింది డీవితాలెంక అభ్యాన్యంగా తయారె నాయు: భూర్వం ఒన్లై టూ కానీ ఉండేది. ఇప్పుడు యింకో మెట్టు

వీంటిక్ సమూహం

కాటూరి రవీంద్ర త్రివిక్రమ్

పాపతన్నులొక కొత్తంకన

తాతాకు చప్పుళ్లు

భువనంధంలో మునీశ్వరుణ్ణా ముం
దనం చేయించుకుని మున్నీయణ్ణాగే నటి
స్తున్న ఒక మహాకాయం మేరువర్వత

చేసిన కాకి ముని కోపానికి మా డి మ నె
పోయినవె నాలు జరిగినదేశం. మహారి
లాటి మనవాడికి ఆ 'పిట్టకథ' తెలుసు. అది
కాస్త నెమరువేసుకుని కోయిలవంక తీక్ష
ణంగా చూశాడు.

కోయిల బెదరలేదు. చెదరలేదు.
మునిగారు తన కోపాన్ని రెట్టిం చి
స్సులు కురిపించాడు ఈ కోయిల
మూలంగా శాంతిజీవనం జావగారిపోకోం
దని గరించాడు.

కోయిల కోయిల కంఠంతో నవ్వింది.
మళ్ళీ మళ్ళీ నవ్వింది. తన కోపానికి మాడి
పోని కోయిలలు మారి మునీశ్వరుడికి కోపం

వచ్చింది. దబ్బర్రోస్తు మసాలా పెసర కేకలు
అదివరకటంత విద్యలవిగా విన్నించటంలా!
ఒకగారె...సాంబాడతో పొట్టనింపటానికి కావ
శ్రయవకుతున్నాడు జనం. సాధ్యమకపోతే
రెండు గ్లాసులవీళ్ళు ఉండనే ఉన్నాయి !

'దేశం ఎండుకో నాశనం అయిపోతోంది!
మనిషి సారెగూట్లో ఈగలా వీగిపోతున్నాడు...'
గురూజీ ఆలోచనలు ఆగలేదు. ఇంకా ఇంకా,
ముందుకు వెళ్ళాయి. వెనకటి రోజుల్లో, తను
కాలేజీలో పదివేల కోట్లలో గురూజీ ముని కంఠ
పట్టవటం వుండేది? అందరికీ ఆంధ్ర తెదగా
గురూజీ పోతుపోలియో దొరికేదో? దానికి కా రి
పింపచ్చు బోలెడు రంధ్రాయి. గురూజీ అయ్యే
కులాడికి వసుసగా - అందరిరికరించే అంధం.
ఎవరినీ నొప్పించని వాక్కాకుర్యం 'కథఅర్థం తిరి
గితే అవతలివాడిని అరపటానికి ఓపిక లేనిరితిలో
చిత్రకొంగం దేహదాక్షిణ్యం ఎల్వెట్టా, ఎల్వెట్టా
అవునవరం అయ్యేవి వీ. వచ్చింటినీ మించి కాస్త
మనోనిగ్రహం. పాపం కూడ అవునవరం.

"వలానా అమ్మాయి నా హృదయాన్ని 'రాట్'
చేసే గురూగారూ ' అని గుండె పోగొట్టుకున్న
మనిషెవరన్నా మొకబెట్టుకుంటే. విజంగా ఆ
అమ్మాయిలో అంబటి అసమాన సౌందర్యమేఉంటే
గురూగారుకూడ హృదయాన్ని గులాబీ పువ్వులా
అర్పించేయగూడదు. ఇది మనోనిగ్రహానికి సంబం
దించిన విషయం.

రెంవో విధంలో - అమె, యా గురూజీ మధ్య
వర్తిత్వానికి నవ్వి వమయంతి పోజుపెట్టే వం
మహారాజులాంటి మీ రుండగా యమధర లాజ
లాంటి కర్మలావు విషయం వలెనేస్తాడు చేరికీ :
బలైక్ యు మోర్ డేర్ హిమ్ మిస్టర్ గురూజీ.
బింబ్ యు.. స్ట్రీక్ కోర్ట్ డిజ్ అసాయింట్ మీ!
అని వేడుకుంటే - వెంటనే మంచులా మారిపోయి
న టూ లవ్ యు మిన్ నమయంతి! అనేయటం
మిత్రద్రోహం. పాపం అండుకోనమే పాపవీతి
కూడా అవునవరం !

ఇన్ని క్యాలిఫీకేషన్స్ ఉంచుకుని పెంచుకుని
ఎల్లరి సానుభూతిని పొంది అఖరికి గురూజీ వద
విని పొందినవ్యక్తి సామాన్యుడా : అంబటి తాడు.
-తాడు. తాడు. ముమ్మాటికీ కాదు !

గుర్నాభం వీగెట్టు అఖరి నిమ్మకరి వచ్చింది.
గురూజీ వీగెట్టు ఆప్రేరేలో దాక్కుంది.
'సరే యింతకీ కేకవలావు కేసు విషయా
లేమిటో వెస్టు' అన్నాడు గురూజీ అనక్కిగ శిష్యా
గ్రణిరి వీక్షిస్తు. గుర్నాభం మొహంకో ఉషాదు
కావుచేసుకుంది. వీగెట్టు ఆప్రేలో ముంచేసి
గట్టిగా టీర్చి చెప్పారంటించాడు.

కేకవలావు వికామో నా క్లాసు మేటు.
అప్పట్లో అకరికి నోట్లో నారిక లేదు కాలేజీ
వదువు ముగించుకుని బయటపడి ఉద్యోగాన్వేష
ణకి బయలుదేరినప్పుడు మనిషికి నారిక అనేది
చాలా అవసరం అని తెలిసొచ్చిందిది ఓ రోజుక
నాకు కనపడి వివారంగా చచ్చాను విషయం గిది
టన్నా. గురుగారూ నాకో నాణ్యమైన నారిక

ప్రాంతాన్ని విడుదల చేసి ఆ మహాకాయం
గల మహారిలాంటి వాడికి తన నె తిమిద
కాపరంచేస్తూ భువనంధంలోవున్న కోయిల
కులాన్ని వెలుతున్న ఆడకోయిల కూతలు
కర్ణకరోరంగా వినిపించాయి.

భువనంధంలో మునీశ్వరుణ్ణా ముం
దనం చేయించుకుని మున్నీయణ్ణాగే నటి
స్తున్న ఒక మహాకాయం మేరువర్వత

వచ్చింది. 'ఇలాటి దర్మద్రోహులు అవి
నీతి పరులు వుండటం మూలాన్నే మంత్రా
లకు శకులకు విలువ లేకుండా పోయిం'
దన్నాడు.

సక్కరేవున్న తాతాకు చప్పుడుచేశాడు
కోయిల నవ్వింది. వికర్షకంతో వరికింది
'తాతాకు చప్పుళ్ళకు కోయిలలు చెద
రవు అన్నది కుండలు పోజుపెట్టి.

కొనిపెట్టండి అన్నాడు.
 నేను— 'మాడు కేకీ! నేనానాదే - మవిద్దరం కాలేకీరో చదివే రోజుల్లోనే నీకో మంచి నాటిక ఆవునఃమనుకున్నా. కానీ నీకు చెబుదా మనుకుంటే ఎంభాధ పదకావోవని అనలేదు. ఇహ పోతే నేను గుర్తూరమేగనీ గురువుని గాలేను. ఆ కాలిపితేవన్ను నాలో ఏదవలేదు. మా గురు గారు వేర ఉన్నారు. వారికి నిన్ను పరిచయం చేస్తాను. ముందు పిప్పివనీ తీసుకోవాలనుకో. ఆమన నీ కాపి ప్రవలెకుండా, మరో నాటిక కోనే అవసరం లేకుండా, నీ కాపికోనే 'పార్సెన్' చేసి అవసరమైతే డ్రైరింగ్ చేసి - దాని కవ సరమైవే పేవే యిస్తాను' అన్నా.

ఎంత వల్లవిమాల చెప్పానో గురు... బిమీర్ గుర్తూరం : అవ్వల్లో అలంయన గురుగారు కాలేకీ మొ త్రంయన ఒకరో యిద్దరో ఉండేవాళ్ళు. వారివల్ల విద్యార్థి బృందానికెంత హెచ్చుపల్లె గా వుండేది; ఆలాంటి గురుగారు కనిపించినక, అంతా దూషి కేట్టువయమై, చివరికి వాంఛిద్ గురుజీన్ పేరుతో ప్రతికా ప్రకటన యిద్దామనుకుంటున్నాను. అవచ్చాంకవువల ఆడుకున్నావ్. త్వరలో మీ గురుగారి శిష్యవరమాణువుల్లో నన్నొక పటిమ'గా ఎన్రోల్ చేయించు బాబ్బాబూ .." అంటూ ప్రతిమాలుకున్నాడు.

ఇది శిష్యునికి యింబ్రోదక్షన్. ఇక 'ఆ ముఖం' వదిలి అసలు విషయంలోకి దిగు .." అన్నాడు మరో నీ కెట్టు ముట్టించుకుంటూ, 'గురుజీ.

'ప్రస్తుతం చెప్పాంకే కేకవరావు నిరుద్యోగి" అంటూ, తనూ ఓ నీకెట్టు వెలిగించుకున్నాడు గుర్తూరం.

వ్వు...కేవలతో ఇలంలేదు. ఇలాంటి కేమలు మనం వల్లం. అయినా నాకు తెలిక అడుగుకాను గుర్తూరం : మనం నిరుద్యోగంమన్న విషయం ఎరుగుచువుకదా? కెట్టోకోలోపెల్. అన్నమాత్రం కూక నీకు తెలుసు..."

గుర్తూరం గల గల నవ్వేడు.
 'కమింపండి గురువుగారు : యిలా నవ్వటం తప్పే - ఒప్పుకుంటున్నాను. కారీ, నవ్వు ఆవుకో లేకపోయేను. ఎందుకంటే యీ శిష్యుడి గురించి తప్పగా అర్థం చేసుకున్నందుకు... కేకవరావ్ నిరు ద్యోగి అన్నాను. కానీ నీదవాకనలేదు అతనికివెన కాం దోలేకుంది ."

గురుజీ అక్కర్యంగా మొహంపెట్టి 'అయితే ఉద్యోగం పుకువలక్షణం నూత్రావ్వి ఆవరిదా మనుకునే మనిషా ఏమిటి? ' అన్నాడు దెంగటి పాత్రలాగ.

ఇటీక ఎగాటి కెట్...
 'అయితే అలంయనం దేనికి ఎన్రోల్ చేసెయ్యి; బైబిలై మనిషిలో మైజర్ గుణాలేమీ లేవుకదా? ' అనుమానం వెలిబుచ్చాడు.

"అట్టే అలాంటివాడు కాదు, ఎకస్ట్రావెగెండ్ పావలా వస్తువుది అర్థూపాయికి కొనే తాహు. అంచాటు పున్న మనిషి."

కెట్ : మరి ఎక్కడ కలుద్దాం : అన్నాడు

గురుజీ,
 "ఎక్కడో దేనికి జోబ్ త మనోరమ అందర్ గ్రెండులో అదివారం కలుద్దాం... అన్నాడు గుర్తూరం.

"అట్టుంది అతే రీలామహల్లో 'ది డ్రెయిన్' చూద్దాం..."

'అగ్రిడ్ .." అంటూ డేకహండ్ యిచ్చి, బై-బై చెప్పి గాంధీగడం బైపు వెళ్ళేడు గుర్తూరం

* * *
 'నమక్కారం సార్. నన్ను 'కేకవరావు అంటారు ..' అంటూ చేతులు జోడించాడు కేకవరావు.

గురుజీ అతన్ని ఆపాచమ స్తకం పరీక్షించి 'నెల్ ... గ్లాడ్ టు మీట్ యీ ..." అంటూ హస్తదానం చేశాడు. కేకవరావు మొహం సంకోషంతో వెలిగిపోయింది. భాటి పెడిగింది. 'రండిసార్ .. మీ పరిచయమైన సంకోష నను

ఎ లి జీ

కుక్క చచ్చిపోయింది :

పాపం : బ్రతికి నన్నాళ్ళు భవ భవమంటూ రాజకీయాలు మొరిగేది - అధికారపు కంఠాలమటూ ఆశగా తోకాడినూ తిరిగేది - నాకు ప్రమోషను కోసం నీకు "ఎమోషను" కోసం వాడికి లై సెన్సుకోసం వీడికి పర్మిటుకోసం ఆదరాభావరగా హెదరాబాదుట అరిగేది - (అర్జును మనం భరిస్తేనేం !)

అంచరిపనులు చేసిపెట్టేకుక్క- అందినవరకు నింపుకోనే జేబుగలచోక్కా అవకాశాల ప్రొద్దుతిరుగుడు పూలమొక్క- గవర్నిమెంటులో పనులుంది గాథరా పడేవాళ్ళకు వేగుజుక్క- పాపం : కుక్క-చచ్చిపోయింది - ఎత్తుగా ఉట్టిమీదవున్న పదవీ పదారాలు ఎక్కడో హమాన్యుడిగుండెల్లో ఎగిసినాని యదాదాలు రెంటిని దక్కించుకోలేక పాపం ఎ త్తింది త్రిశంకుడిదూపం అటు పెంపుడుకుక్కగామారి అధికారం కలిగించలేకపోయింది.

యంలో మన సమావేశానికి రిఫ్రెష్మెంటు తో ప్రారంభం పలుకుదాం" అంటూ మనోరమ' లోపలికి దారితీశాడు కేకవరావు.

"ఏ. సి. కెటామా?" అన్నాడు గుర్తూరంకేసి తిరిగి కేకవరావు.

ఏం గురుగారూ! ఏకంకండిషన్ చూస్తారా?" అన్నాడు గుర్తూరం.

"ఏకం కండిషన్ చూట్టం ఏముందోయ్ గుర్తూరం : అది మన కేసుక్కా కొల్లా : ఎన్ని మాట్లు మోదరన్ కేటోలోకి, సెరీకంకలోకి, ఎన్ని మోరీ వెళ్ళాం : అందర్ గ్రెండుకి వెళ్ళాం పవండి," అన్నాడు గురుగారు.

అందర్ గ్రెండ్ జోబ్లు అతి బ్రతంగా, ఆదంగా వుంది. ఇల్లు, పరిసరాలు అర్థంలా వున్నాయి. "ఎలావుంది కేకవ? ఇకనుండి యిలాగే విలుస్తాను...అభ్యంతరం లేకపోతే" గురుగారు.

"ఏక యూ ప్లీజ్ గురుగారూ అదే కద బ్యాబీ. మీరు ఎలా పిలిచినా వలుకుతారు. కేకవ

ఇటు పూరకుక్కగా మిగిలి డి:కోసూ తిరగలేక పోయింది

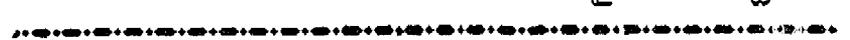
అందుకనే జీవితమంతా కాలాలతో ఆదిరిపోయే శబంగల బాకాలతో డీనిరమంతా లోకుల పనులత్రొక్కిళ్ళతో భావికి వినరంత మిగుచ్చుకోలేని దు:ఖంతో కుక్క చచ్చిపోయింది పాపం : చుక్కరాతిపోయింది పాపం :

• పదిమందినీ కూడగట్టుకొని పల్లకిలు మోసింది మొత్రికి - ఎందరికో నిచ్చెననేసిందిగాని తనుమాత్రం చుద్ద్యలోనే నిలబడింది కుక్క -

అందుకనే కుక్కంచేనాకు అంతులేని సానుభూతి దిగింది అందుకనే అది చచ్చిపోతే నాకు అంతులేని దు:ఖం రగిలింది -

కుక్క! నీవు చచ్చావనే శోకంతో కుమిలేవాళ్ళు లేరీలోకంలో నివాపాంబిలి లేదు : నిట్టూరుపులూ లేవు : అయినా బాధపడకునే నం : నీలాంటి కుక్కజాతి నిజం ప్రతిపూజో వుంది , ఇప్పుట్లో నీజాతి నశించదని చెప్పేమాటల్లో నిజాయితీవుంది.

—నాగభైరవ కోటేశ్వరరావు

రావు అన్నా. 'కేవ' అన్నా. 'కేవ' అన్నా. 'కే' అన్నా. 'మీ' అన్నా - ఏమీ పిలిచినా పలుకుటాను - అన్నాడు కేవ ఎంకో భక్తిగా.

'దానిలో కొద్దున్నాడు...' అనుకున్నాడు గురూ గారు మనస్సులో.

"అ... హోలర్ ఎలా ఉందని కమా అడిగేడు? హోలర్ ఓకెనింగ్ రోజునే విడిదరిగా వున్నాను. అందువలన మొదటిమాట రావడమేకాదు మాటలు. కానీ, అభిప్రాయం అడిగేడు కాబట్టి చెప్పటం సర్దితరం. 'కేవ' గా వుంది. ఈ జీవిత కళకళా:"

"చాప్ డెవలప్ అన్నాడు 'గుర్నాథం' అందుకుని అంతలో అర్థరీతిలో నడుకు లొద్దాయి. ఆరగింపు మీద జిద్దారు. అమాటా, యామాటా, చెప్పకుంటూ నవ్వులతో, కేరికలతో పలుకోవడం కానిచ్చి 'లీలా మహాలా'కి తిరిగివచ్చాడు.

"ఇప్పుడు చెప్పే కేవో: నీ ప్రాబ్లమ్ పీమిడి" అన్నాడు గురూగారు తాపీనా ఒకప్పుట్లో చాలి పనమా సిగిరెట్ల పొగతో రింగులు పుట్టిస్తూ.

'కేవ' రెక్కరమ్మటాన్ని పిదప యెవడిలా గొంతు నవరించుకున్నాడు. "ఈ విశ్వాసం రాకపో... అని ఏదో చర్చలోతుండగా గుర్నాథం అక్షం తగిలారు.

"అంత విస్తృతమయిన నమస్కం, వర్ష మన కొద్దు కేవం."

"ఈ ప్రపంచంలో..."

"నో...నో..."

"నో ధనంకలమం..."

"నీరీ కమిషన్...కెమటూ పిచ్చెవాడ అండ్ యువర్ మ్యానర్ మాటల్" గుర్నాథం.

"దేల్: భుక్తంగా చెప్పేస్తాను. ఉద్యోగం పురుషులకే అని ఎవరో అన్నాడు. అందు వల్ల పురుషులకి ఉద్యోగావసరం ఒకటి ఘట్టిగా ఏర్పడిపోయింది. అవసరం వున్నా. లేకపోయినా సరే.

ఇప్పుడు నాకొచ్చినదీన దిక్కేదియంటే, మా జీవనమాట కూతురు సుగూనా నేనూ గతంగా లవ చేసుకున్నాం. కానీ పురుషులకే (ఉద్యోగం) లేనంతవరకూ నన్ను పెళ్ళి చేసుకోనంటోంది."

"ఉద్యోగంకోసం యిప్పుడంతేలా?" - గురూజీ.

"నాకు గురూజీ ఉద్యోగాలమీ చేయటం యిష్టంలేదు. ఇటీవలే దిలో దిగింది..."

"గురూ హెల్ప్: గురూజీ ఉద్యోగం ది. యే, వాళ్ళనికూడ కన్యల్నికూడ కరువు రోజుల్లోకూడ దాని కర్కకారి 'బికోటిగిటీ' అయి కూర్చుంటా?" అని విచారించాడు 'గురూజీ'.

"కాబట్టి నా దిగిందికోసం లేకుండా వుండే వుక్కోగు కావాలి..." అంటూ ముగించేటూ 'కేవ'.

'గురూజీ' దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నట్లు పోజు పెట్టాడు.

"రాజి హెచ్చూ వుండాలా?" కమణిమడు ముడి అడిగాడు సుప్పిచ్చి. అతనిలాగూ నిశా రిను కోసం ప్రాసెలాటంలేదని గ్రహించిం

రవ్వార ఉపిత నంహో యిప్పుటాన్ని వండిద్దు తెనాడు గురూజీ.

"రాజి బెంగలేడు. ఏమీరాని నడవి అయినా "వర్నాలేదు. వేరు ప్రధానము మాత్రం ద్రవ్యం కదలక ఉండాలి."

'గురూజీ' మరో అయిదు నిమిషాలు తీవ్రంగా యోచించాడు.

"హాపీడే! తట్టింది అయిడియా:" వంకో వంగా అరిచాడు గురూజీ.

"చెప్పెయ్యండి మరితర్కగా?" అన్నాడు 'కేవ' నవ్వున్న భరితలేక.

"చమ్మిడి అలావం ఉక్కను. రానీ. ఉక్కలాది ప్రజలకు అబ్బని అచ్చువ్వం పడుతుంది. ప్రతి వారపత్రికకోసూ పేదపడుతుంది. కలిరాంపు దేవ తలతో నందర్కన. నంధావని దాగ్యం ఆమ్మ తుంది."

'కేవ' ఆనందంతో బెలాన్లాగా ఉబ్బి పోయాడు.

"చెప్పండి గురూజీ. అలస్యం చెప్పుకండి" వేగిరకటాడు.

'గురూజీ' మంచునీకంటే "అగునాయనా: అంతవేగిరకంటే ఎలా: నిద్రానం ప్రధానం అన్నాడు." అంటూ అనునయించేడు.

"అలస్యం అమృతంవిషం అనిపూనా అన్నాడు గురూజీ." ఆ విషయాన్ని ఎక్కడ వాయిదా వేస్తాడోనన్న భయంకాడీ 'యవ'య పోతున్నాడు 'కేవ'.

గుర్నాథానికి అప్పుడే విషయం కొంత గ్రాహ్యమైంది. వెంటనే తన పాత్ర అరంభించాడు. "మాకు కేవ: నువ్వు ఆలా ఆపనరకంటే పనులు చెడిపోగలవు. దేవుణ్ణి నమ్మకపోతే పరిం ఎలా లభించవో, గురూజీని నమ్మకపోయినా అంతే. కాబట్టి, విషయాన్ని రేపటికి వాయిదావేసి మొదటి ఆశ్వాసాముద్ని ఆనందవరదాం లేవండి..." అంటూ ఉపా లేచాడు.

"పాతల్ దింత అక్కర్లేదు కేవ. ఇవేక దిద్ద నాది." అన్నాడు గురూజీ.

"నన్నలా కింకవికరకండి గురూజీ. నేను మీ ప్రక్కనుండగా మీరు బిల్లు చెరి వే. తెలంగాణా విడిపోయినంత బట్టు." అన్నాడు కేవ.

గురూజీ మరోమీ అభ్యంతరం చెప్పలేదు. ముగ్గురూ గవర్నర్లతో వెంటర్ల కెళ్ళారు.

"చక్క గురూ: ఉచ్చీ వున్నా విషయం. వీడి: నేనే క్రమం నిరీలాల కె. ఆర్. విషయం అనుకుని ఇంటివ్యాజ్యం ఏమికో..." అన్నాడు గురూజీ. తప్పిడు ఎంతవరకు ఫలిందింకో చూడాలని.

గొంతు నవరించుకున్నాడు. చేతిపోట్లుపోండ్ య్, పెన్సిలూ వున్నాయి. ప్రశ్నలు ముందెరాయి రిడి వున్నాయి. జవాబుకి జాగా వదిలివేయబడి వుంది. నీలా (తెనీ) చేసుకుని వున్నాడు కేవ..

"ననుష్కారమంది. నేను 'జన ము ది' వారపత్రిక నీనీ విలేకట్టి. మా పాతకుల వుక్కా హాన్ని పురస్కరించుకుని మీతో ఇంటివ్యాజ్యం

లానికి వచ్చేను..." అని రెస్పాన్సుకోవం చూచేడు. గురూజీ "గోహెడ్" అన్నట్లు మంచ హానంలో తం వండించేను.

'గుర్నాథం' ఉప్పుట్టుండి గొంతు ఎరేకు. "ఎవ్వనాదీమీ. గురూజీ రోజుకి యిన్ఫెర్మిటీ కలగటానికి అతని ప్రశ్నలకి నేను నమానా లిస్తాను. సరేనా?"

"అర్ తెల్" అన్నాడు గురూజీ.

"నో. కండిన్యూ..." అన్నాడు గుర్నాథం. కేవ -

"మీకు తెలుగు చరిత్రను మీద నున్న అభి ప్రాయం ఏమిటి?"

"మంచి డీమ్మె ఉన్నాయి. అత్యయంగా. కరి విడిగా వుంటారు" (గుర్నాథం) మీరీ రాజను యింక సులలింగా యెలా నేర్చుకోగలిగారు? నీనీ ఎరిత్రామలో కృషి. అచ్చువ్వంతుంటే ఉపాధ్యాయంవచ్చు"

"మీకే కూర అంటే యిష్టం? నీ వచ్చుడి యిష్టం? మా గోంగూర తిన్నారా ఎప్పుడైనా? ఎలా ఉంది మీకు?"

"నాకు చెమ్మిన్ చేపకూర చాలా యిష్టం. బొమాబా చెప్పి ఆప్యాయంగా తింటాను. కానీ, మీ గోంగూర పచ్చడి...మైగర్ చాలా దారం..." అంటూ అభినయించేడు గుర్నాథం.

పొద్దు చెక్కలడ్యేలా నవ్వేసాడు గురూజీ, కేవ.

"డబ్బూర్ పరడిడి. డికో డీయర్ కిక్కు. నువ్వోలోజాన పెర్యార్లర్నిచ్చెపోవావ్. మద్రాసులో మకాం వేస్తావ్. మోహనకుమారీలాగా ఓనాడు 'కాకపాట్' కొట్టిస్తావ్. ఎదొచ్చి మమర్ని మర్చిపోకు. మా ప్రశ్నలు ధ్యానకం రాకపోతే,

"వాంఠెడి గురూజీ!" అంటూ ఓ ప్రకటనయిచ్చి క్రింద నీదిదనమాయివ్వు. రెక్కలగట్టుకువారాం" అన్నాడు గురూజీ.

"దాంక్స్ ఏమిరియన్ గురూజీ!" అన్నాడు కృతజ్ఞతతో 'కేవ'.

"కేవకి పెళ్ళై అవుతే యిద్దరు సిల్లం ఆ కూడాను." అన్నాడు గుర్నాథం రైల్వోమంఠి బైటికిమామ్మ చెట్లూ, చేమలు, తెరిగివ్వంబాలూ వెనక్కివరిగొనుకున్నాయి. రైలు 'మద్రాసు'వైపు చూసుకుపోతోంది. ('కేవ' యిప్పుడు ప్రొచ్యూసర్: అమర్కం వేవర్ల అతని జీవితసంగ్రహం వడింది!)

"ఇంకనీ దార పీనీ" గుర్నాథం: మీ నాన్న కోరినకట్టుం రాలేదని నీపెళ్ళి ఆనిపోయిందననా: దోన్ వర్రి. వేనేద్దాం దానికోస్తాను."

స్థానుకాడు - ప్రవాళిక! అంటూ నటిగేడు గుర్నాథం.

అది 'గురూజీ'కి వినిపించలేదు. వారివృష్టి పేపరులో ఓ ప్రకటనమీద వుంది. హెడ్లింగ్ - "వాంఠెడి గురూజీ!"

"వాంఠెడి గురూజీ!"

"వాంఠెడి గురూజీ!"

★